

Svanučće

Glasnik Kristove Prisutnosti

Svanuće

Siječanj 2026.

Sadržaj

GLAVNI ČLANAK	1
OBNOVA NAŠIH ZAVJETA.....	1
BIBLIJSKI STUDIJI	16
POTICANJE NA PRAVEDNOST	16
PRISPODOBA O IZGUBLJENOM SINU	19
FARIZEJ I CARINIK.....	22
ISUS I PETAR.....	25
KRŠĆANSKI ŽIVOT I NAUKA.....	28
PLEMENITI BEREJCI.....	28

Slijedite u svojoj Bibliji!

Obnova naših zavjeta

"Kad se obvežeš Gospodinu, Bogu svome, ne odgađaj ispuniti obećanje, jer bi to bio grijeh u tebi, a Gospodin, Bog tvoj, sigurno će ga od tebe zahtijevati."

Ponovljeni zakon 23,21

Generacijama je početak nove godine često povezan s odlukom o postavljanju određenih novih ciljeva. Stoga je ovo pravo vrijeme da razmišljamo o obvezama koje će poboljšati naše živote. Kako ulazimo u Novu godinu 2026., mnogi će od Gospodnjeg naroda također iskoristiti priliku za svečano promišljanje o svojem posvećenom hodu u novosti života. Ponovno će se posvetiti, ponovno usmjeriti i težiti višim postignućima rasta kao oni koji slijede Isusove stope te biti vjerniji u ispunjavanju svojih zavjeta predanosti, žrtve i službe Gospodinu, čak i do smrti.

Okretanje nove stranice u našim kalendarima izvrstan je trenutak da razmislimo o obilnoj dobroti, milosrđu i blagoslovima koje smo primili iz ljubavi našega Nebeskog Oca tijekom godine koja sada završava. To činimo s velikom radošću i zahvalnošću. To je također vrijeme da s povećanim -

Siječanj 2026.

om iščekivanja i nade gledamo naprijed, dok vidimo sve više dokaza da je Kristovo odavno obećano kraljevstvo bliže nego kad smo prvi put povjerovali. (Rimljanima 13,11). Radujemo se što ćemo svoje vrijeme, talente i prilike koristiti na nove načine kako bismo služili našem ljubaznom Nebeskom Ocu i njegovom narodu. Također ćemo nastaviti pripremati se da bismo sudjelovali s njim u njegovim konačnim planovima i divnom svrhom da donese blagoslove života i mira siromašnoj, grijehom bolesnoj i umirućoj ljudskoj obitelji te da osigura pomirenje za sve poslušne pod upravom Kristovog nadolazećeg kraljevstva mira.

Davanje zavjeta

"Zakletva" znači dati svečano obećanje ili zavjet da će se učiniti određena stvar. Kada iskreni sljedbenik našega Gospodina Isusa daje zavjet, to odražava stanje srca brata ili sestre i predstavlja život potpunog predanja i služenja Nebeskom Ocu. To uključuje žrtvu svega što imamo i svega što se nadamo postati. (Psalam 50:5; 1. Petrova 2:5). Obraćanje zavjeta Bogu mora se učiniti s punom namjerom našeg srca da se taj zavjet ispuni i da mu ostanemo vjerni. Davidov sin Solomon govorio je o ozbiljnosti davanja zavjeta i vjernog njihovog ispunjavanja kada je napisao: "Kad daš obećanje Bogu, ne odgađaj ispuniti ga, jer Bog ne uživa u

neznalicama. Ispuni sve obećaje koje mu daš. Bolje je ne reći ništa nego obećati i ne ispuniti." Propovjednik 5:4,5

Živa žrtva

Sva jednomišljena Božja djeca ojačana su mudrim savjetom apostola Pavla, koji je napisao: "Stoga vas, braćo i sestre, molim, radi Božje milosti, da svoja tijela prinesete kao živu žrtvu, svetu i Bogu ugodnu – to je vaša prava i ispravna služba. Ne prilagođavajte se ovome svijetu, nego se preobrazite obnovom svojega uma. Tada ćete moći ispitati i odobriti što je volja Božja – dobra, ugodna i savršena." Rimljanima 12:1,2

Pavlova nadahnjujuća potpora da svoje živote prinesemo kao žrtvu Nebeskom Ocu upućena je samo onima koji su u potpunosti predali svoja srca i živote Gospodinu i koji su opravdani krvlju žrtve Isusove. (Rimljanima 5:8,9; 1. Petrova 1:18,19). Oni su pozvani i izabrani od Boga tijekom ovog sadašnjeg prihvatljivog vremena žrtve. Kao što su se drevni velikovi svrhovale Izraela prinosili Bogu, tako je i Isus. "Za razliku od onih drugih velikih svećenika, on ne mora svakoga dana prinositi žrtve. Oni su to činili najprije za vlastite grijehe, a zatim za grijehe naroda. Ali Isus je to učinio jednom zauvijek, kada je prineo samoga sebe kao žrtvu za grijehe naroda.

Zakon je imenovao velikosvećenike koji su bili ograničeni ljudskom slabosti. Ali nakon što je zakon dan, Bog je zakletvom imenovao svoga Sina, a njegov je Sin postao savršeni Velikosvećenik zauvijek." Hebrejima 7:27,28

Apostol je cijenio svoju povlasticu živjeti život posvećen žrtvi Bogu. U pismu je podsjetio svog voljenog Timoteja, govoreći: "Ovo je pouzdana izjava: Ako umremo s njim, živjet ćemo i s njim. Ako trpimo nevolje, vladat ćemo s njim. Ako ga poričemo, on će nas poricati. Ako smo nevjerni, on ostaje vjeran, jer ne može poricati tko je." 2. Timoteju 2:11-13

Najviši prioritet

Apostol Petar govorio je o našem hodu stopama Isusa i naglasio važnost da to učinimo našim najvišim životnim prioritetom. "Kojima nam je darovao dragocjena i izvanredna obećanja, da po njima postanete sudionici božanske naravi, pobjegavši od pokvarenosti koja je u svijetu zbog grješne požude. Upravo zato učinite sve što možete da svojoj vjeri pridodate krepost, kreposti znanje, znanju uzdržavanje, uzdržavanju postojanost, postojanosti pobožnost, a pobožnosti bratsku ljubav, a bratskoj ljubavi ljubav." 2. Petrova 1,4-7

Nastavljajući, apostol dodaje: "Zato, braćo, još se više potrudite učvrstiti svoj poziv i izbor, jer ako to činite, nikada nećete posrnuti; tako će vam obilno biti osiguran ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista." 2. Petrova 1,10-11

Steći Krista

Pavao je napisao vrlo osoban prikaz vlastitih iskustava u svojem pismu crkvi u Filibihu, koja su za nas značajne pouke. Rekao je: "Svu svoju korist smatram gubitkom zbog Kristove ljubavi. Doista, sve smatram gubitkom zbog vrhunske vrijednosti spoznaje Krista Isusa, mogeg Gospodina. Zbog njega sam pretrpio gubitak svega i smatram to smećem, da bih Kristu pridobio i da se u njemu nađem, ne s vlastitom pravednošću koja dolazi po Zakonu, već da dođem u posjed onoga što dolazi po vjeri u Krista, pravednosti od Boga koja ovisi o vjeri – da ga upoznam i silu njegova uskrsnuća te da sudjelujem u njegovim patnjama, postajući sličan njemu u smrti, da na bilo koji način mogu postići uskrsnuće od mrtvih." Filipljanima 3,7-11

Apostol nam govori da je bio spreman odreći se svih osobnih nada, ambicija i počasti kako bi stekao Kristovu naklonost. Tako bi trebalo biti i s kršćaninom. Svi ostali interesi i zemaljske prednosti

nemaju trajnu vrijednost. One blijede u neznatnosti u usporedbi s nebeskom nadom, a da bi se stekla božanska naklonost i blagoslov kao "nasljednici Božji i su-nasljednici s Kristom". Rimljanima 8:16,17

Isus je poučavao u prispodobama

Važnu lekciju o tome kako ispunjavamo svoje zavjete Nebeskom Ocu dao nam je Gospodin kada je ispričao prispodobu o talentima. "Još se kraljevstvo nebesko može uzeti za prispodobu čovjeka koji je odlazio na dugo putovanje. Pozvao je svoje sluge i povjerio im svoje novce dok je bio odsutan. Jednom je dao pet vreća srebrnjaka, drugome dvije, a trećem jednu – svakome prema njegovoj sposobnosti. I otputovao je." (Matej 25,14–15). Od Pedesetnice je svaki od posvećenih Isusovih sljedbenika odgovoran i polagač računa pred Bogom u skladu sa svojim sposobnostima. To se pokazuje njihovom vjernošću u korištenju onoga što posjeduju u službi njemu, uključujući njihovo vrijeme, utjecaj i priliku. "Jer ako je volja prisutna, prihvaća se ono što se daje prema onome što imate, a ne prema onome što nemate." 2. Korinćanima 8,12

Pet talenata i dva

Nastavljajući prispodobu, Isus je rekao: "Služabnik koji je primio pet srebrenika počeo je ulagati novac i

zaradio još pet. Služabnik s dva srebrenika također je počeo raditi i zaradio još dva. Ali služabnik koji je primio jedan srebrenik iskopao je rupu u zemlji i zakopao gospodarov novac." Matej 25,16-18

Odgovorni upravitelji tražit će i pronaći načine i mjesta na kojima mogu upotrijebiti darove koje posjeduju, u potpunosti posvećene Nebeskom Ocu. Oni koriste posvećenu mudrost i prosudbu na svoj najbolji način, pod Božjom providnošću i vodstvom Božje Riječi. Naša je dužnost proučiti kako bismo najbolje mogli upotrijebiti svoje darove kako bismo primili najveću korist i donijeli slavu i čast Gospodinu. Služabnik koji je dobio jedan talent nije pokazao pravu prosudbu, već je nemarno zakopao svoj talent u zemaljske želje i težnje, čime je pokazao nedostatak ljubavi i zahvalnosti Bogu za blagoslove koje je od Njega primio.

Isus je potom rekao: "Nakon dugo vremena njihov je gospodar došao s putovanja i pozvao ih da polože račune o tome kako su koristili njegovu imovinu. Sluga kojem je povjerio pet vreća srebra pristupio je s još pet i rekao: Gospodaru, dao si mi pet vreća srebra da ih uložim i zaradim još pet. Gospodar ga je pun hvale pohvalio: 'Bravo, moj dobri i vjerni slugo!' Bio si vjeran u upravljanju ovim malim iznosom, pa ću ti sada dati mnogo više odgovornosti. Dođi i podijeli sreću svoga gospodara!" Sluga koji je primio

dvije vreće srebra pristupio je i rekao: "Gospodine, dao si mi dvije vreće srebra da ih uložim i zaradim, i zaradio sam još dvije." Gospodar mu je rekao: "Bravo, moj dobri i vjerni slugo. Bio si vjeran u upravljanju ovim malim iznosom, pa ću ti sada dati mnogo više odgovornosti. Dođi i podijeli radost svoga gospodara!" Matej 25:19-23

Izjava u prispodobi da je Gospodin kasnije primio račun od svojih slugu ukazuje na činjenicu da se svaki od Isusovih sljedbenika sudi prema njihovoj vjernosti u korištenju darova, sposobnosti i prilika koje su im pružene tijekom njihovog hoda kao kršćani. Apostol Petar je rekao: "Došlo je vrijeme da sud započne od Božje kuće." (1. Petrova 4,17). Na tu misao Pavao je dodao: "Trudimo se da mu budemo ugodni, bilo da smo prisutni ili odsutni. Jer svi moramo stati pred sudom Kristovim, da svatko primi što je u tijelu učinio, prema onome što je učinio, bilo dobro ili loše." 2. Korinćanima 5,9–10

Neplodni sluga

Nastavljajući od parabole, čitamo: "Tada pristupi onaj koji je primio jedan talent i reče: Gospodine, znao sam da si zahtjevan čovjek, koji žanješ gdje nisi sadio i skupljaš gdje nisi rasuo sjeme. Bojeći se, otišao sam i zakopao tvoj talent u zemlju. Evo, uzmi što je tvoje! Njegov gospodar mu odgovori: Zli i lijeni

slugo! Zar nisi znao da žanjem gdje nisam posijao i skupljam gdje nisam rasuo sjeme? Tada si trebao položiti moj novac kod bankara. Kad bih se vratio, dobio bih svoj novac natrag s kamatom." Matej 25:24-27

Neplodni sluga koji je imao jedan talent služi kao važna referentna točka, kao što je prikazano u sljedećim stihovima: "Tada je gospodar rekao: Uzmite talent od njega i dajte ga čovjeku koji ima deset talenata, jer će se svakome tko ima, još dodati, i imat će više nego dovoljno. A od onoga tko nije ništa stekao, oduzet će se i ono što ima." Matej 25:28,29

Kroz ovu parabolu Isus je poučio da će onima koji ne iskoriste prilike i povlastice koje im stoje na raspolaganju da služe Bogu te povlastice biti oduzete. Bit će dane drugima koji su bili vjerni u isplativom korištenju svojih darova i prilika.

Satanov izazov

Naš Gospodin Isus je vrhunski primjer potpune predanosti kojemu trebamo slijediti. Pokazao je tu predanost ubrzo nakon što ga je Ivan Krstitelj krstio u rijeci Jordanu. U to je vrijeme Nebeski Otac dopustio Sotoni da ga kuša prema tijelu, svijetu i Protivniku. U evanđeoskom izvještaju piše: "Tada je Duh vodio Isusa u pustinju da ga tamo kuša đavao.

Četrdeset dana i četrdeset noći postio je i postao vrlo gladan." Matej 4,1–2

Isus je osporio Sotonin prvi prijedlog da, ako je Sin Božji, može zapovjediti da se kamenje pretvori u kruh kako bi utažio glad. Isus je brzo odgovorio citirajući Sveto pismo, proglasivši: "Neka ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta." Matej 4,3; Deuteronom 8,3

U svom drugom pokušaju Sotona je citirao Pismo-Psalam 91,11-12 – koje je naizgled jamčilo Isusu da bi, ako je doista Sin Božji, mogao baciti se s vrha Hrama bez straha od ozljeda. Gospodin se ponovno okrenuo Pismu za svoj odgovor – onom koje je ispravno kvalificiralo značenje onoga što je Sotona lukavo citirao. Isus reče: "Ne kušaj Gospodina Boga svojega." Matej 4,5-7; Ponovljeni zakon 6,16

Sotonin treći pokušaj protiv Isusa bio je da ga mentalno odvede na vrlo visoku goru s koje su mogli vidjeti sva kraljevstva svijeta. Đavao mu je ponudio da mu ih da ako padne i obožava ga. Međutim, naš Gospodin je ponovno odgovorio: "Napisano je: 'Boga, Gospodina svojega, obožavaj i njemu jedinome služi.'" Matej 4:8-10; Ponovljeni zakon 6:13,14

Kasnije je apostol Pavao identificirao Sotonu kao boga ovoga svijeta. "Sotona, bog ovoga svijeta,

zaslijepio je umove nevjernika. Oni ne mogu vidjeti slavno svjetlo evanđelja. Ne razumiju ovu poruku o slavi Krista, koji je preslika Boga." (2. Korinćanima 4,4). Kad je Isus bio pred Pilatom, priznao je da će imati kraljevstvo, ali ono neće biti "od ovoga svijeta". Rekao je Pilatu: "Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta. (Ivan 18,36). Po ovome razumijemo da bi bilo kakvo udruživanje sa Sotonom u vladavini a ovog sadašnjeg zlog svijeta bilo grijeh s Isusove strane. Znajući to, Gospodin nije nasjeo na Sotoninu ponudu.

Priprema za borbu

U svojem pismu crkvi u Efezu, Pavao potiče: "Naposljetku, ojačajte u Gospodinu i u njegovoj silnoj moći. Obucite svu Božju opremu da se možete suprotstaviti đavoljim spletkama. Jer naš se boj ne vodi protiv krvi i tijela, nego protiv poglavarstava i vlasti, protiv vladara tame ovoga svijeta, protiv zlih duhovnih sila na nebeskim prostorima." (Efežanima 6,10-12). Apostol je poticao braću na veću vjeru, pouzdanje i povjerenje u snagu našega Gospodina. To je osobito važno u vremenu u kojem sada živimo.

"Zato obucite svu Božju opremu da se možete oduprijeti u zli dan. A kad se borba završi, ostanite čvrsto stajati. Stojte čvrsto, opasavši pojas istine i obukavši oklop pravednosti. Za opremu za noge

obucite mir koji dolazi iz evanđelja, da budete potpuno pripremljeni. Osim svega toga, uzmite štit vjere kojim možete ugasi žarne strijele đavolske. Kao kacigu obucite spasenje i , te uzmite mač Duha, koji je riječ Božja." Efežanima 6,13-17

Nužno je obući cijelu Božju oklopu kako bismo se zaštitili od vatrenih strijela koje nam mogu doći na put, jer je naša borba protiv poglavice tame i zlih duhova na nebeskim prostorima. Ako Sotona shvati da smo dobro zaštićeni i da mu se opiremo pomoću milosti i snage Nebeskog Oca, povući će se iz svojih napada, iako će uvijek biti na oprezu da vidi hoćemo li na bilo koji način odložiti kršćansko okloplje zbog nedostatka budnosti. Jakov 4,7; 1. Petrova 5,8,9

Suočeni s ovim uznemirenim svijetom

Ulazeći u Novu godinu 2026., činimo to svjesni straha i nesigurnosti koji sada obuzimaju narode. U mnogim takozvanim zapadnim zemljama raste polarizacija vlade i stajališta ljudi o gotovo svakom domaćem i svjetskom pitanju. To je rezultiralo sve većim političkim i društvenim nemirima, a u nekim slučajevima i nasiljem i ubojstvima. Na drugom polju, umjetna inteligencija (UI) eksponencijalno raste diljem svijeta. Uz to se javljaju brojni strahovi od njegove upotrebe na razorne načine, kako protiv pojedinaca, tako i protiv društva općenito. Postupno

slabljenje zapošljavanja i tržišta rada također je velika briga mnogim ljudima i obiteljima u u. Tu zabrinutost pogoršava mogućnost da će umjetna inteligencija eliminirati ogroman broj radnih mjesta kako bude sve raširenija.

Na svjetskoj sceni, rat između Rusije i Ukrajine nastavlja se bez ikakvog dogovora o konačnom mirnom rješenju. Iako su Izrael i Hamas nedavno pristali na prekid vatre i određene druge odredbe, situacija u Izraelu i na Bliskom istoku općenito i dalje je barutna bačva potencijalnih problema, napada i mogućeg ponovnog izbijanja sveobuhvatnog rata. Uz to se pridodaje sve veći antisemitizam u mnogim zemljama, jer ljudi i narodi sve više krive Izrael za brojne probleme s kojima se suočava taj dio svijeta. Terorističke organizacije i dalje djeluju u raznim dijelovima svijeta, zbog čega se mnogi boje kada i gdje bi mogao uslijediti sljedeći napad. Ovo, među mnogim drugim dokazima rastućeg nemira u svijetu dok ulazimo u 2026. godinu, zasigurno podsjeća na Pavlove riječi: "U posljednjim danima nastupit će teška vremena." (2. Timoteju 3,1) Koliko je dakle važno kršćanima da sve više prepoznamo nužnost navlačenja cjelokupnog Božjeg oklopa i održavanja naše odlučnosti za borbu dobrog boja zborova. 1. Timoteju 6,12

Dnevni podsjetnik

Mnogi poznavatelji Biblije upoznati su s čitanjem "Moja jutarnja odlučnost", koja je za mnoge kršćane bila izvrstan izvor svakodnevne pomoći i ohrabrenja. Nastavimo se radovati njezinu divnom opsegu blagoslova dok nastojimo učvrstiti svoje zvanje i izbor. Ovdje je uključujemo kao podsjetnik na našu odgovornost i privilegij da obnovimo svoje zavjete Gospodinu sada i tijekom nadolazeće Nove godine.

Moja jutarnja odluka

Moja najranija misao neka bude: "Kako da uzvratim Gospodinu za sva njegova dobra koja mi učini? Podignut ću kalež spasenja i prizvat ću ime Gospodnje [za pomoć milosti]. I ispunit ću svoje zavjete Najvišem." Psalam 116,12-14

Sjećajući se božanskog poziva: "Okupite mi svece; oni koji su sa mnom sklopili savez žrtvom" (Psalam 50,5), odlučujem da ću, uz Gospodnju pomoć, danas, kao Božji svetac, ispuniti svoje zavjete, nastavljajući djelo žrtvovanja tijela i njegovih interesa, kako bih dospio do nebeske baštine u su-nasljedništvu sa svojim Otkupiteljem.

Trudit ću se biti jednostavan i iskren prema svima.

Neću tražiti da ugodim i častim sebe, nego Gospodina.

Pazit ću da Gospodina usnama svojim slavim, da moja riječ bude pomazana i blagoslovljena svima.

Trudit ću se biti vjeran Gospodinu, Istini, braći i svima s kojima dolazim u dodir, ne samo u velikim stvarima, nego i u malim stvarima života.

Predajući se božanskoj skrbi i providnom upravljanju svim mojim interesima radi moje najveće dobrobiti, nastojat ću ne samo biti čistog srca, nego odbaciti svu tjeskobu, svu nezadovoljnost, svako obeshrabrenje.

Neću ni prigovarati ni ogorčavati se nad onim što Gospodnja providnost dopusti, jer,

"Vjera mu se može čvrsto pouzdati, što god bilo."

Poticanje na pravednost

***Ključni stihovi: "Ako kažemo da nemamo grijeha, varamo se i istina nije u nama. Ako ispovijedamo svoje grijehe, on je vjeran i pravedan da nam oprosti grijehe i očisti nas od svake nepravde."
1. Ivanova 1:8,9***

***Odabrani stihovi:
1. Ivanova 1,5-10; 2,1-8***

Smatra se da su znanstvenici ovo poslanicu napisali oko 90. godine n.e. Do tada je kršćanstvo steklo znatnu važnost, a vjernici su bili raspršeni po poganom svijetu. Mnoge su stvari u kršćanstvu privukle grčke filozofa tog vremena. Međutim, oni su nastojali spojiti svoje poganske filozofije s kršćanstvom te su mnogi postali takozvani "kršćanski filozofi". To je, kako je upozorio apostol Pavao, "protivljenje idejama onoga što se lažno naziva znanjem." 1. Timoteju 6,20

Ivanovo poslanice napisane su kako bi ojačale kršćane protiv tih subverzivnih učenja filozofa. On ih je u potaknuo da se drže samo učenja Isusa i apostola te da ta filozofska učenja smatraju lažima. Svi takvi lažni učitelji trebali su se smatrati predstavnicima "mnogih antikrista", odnosno protivnicima Krista, za koje je apostol Ivan upozorio da su "već sada" u svijetu. 1. Ivanova 2:18

Johnov je cilj u pisanju ovog pisma bio potaknuti ih na pravednost: "Pišem vama, malena djeco, jer su vam grijesi oprošteni radi njegova imena. Pišem vama, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vama, mladići, jer ste nadvladali zloga. Pišem vama, djeco, jer ste upoznali Oca. Pišem vama, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vama, mladići, jer ste snažni i riječ Božja ostaje u vama i nadvladali ste zloga." 1. Ivanova 2,12-14

U vrijeme kada je ovo pisao, apostol Ivan bio je prilično star. Zbog svojih iskustava postao je vrlo blag karaktera i stoga je vrlo nježno govorio i onima zrelima i onima novima u vjeri. Želio je da shvate važnu odgovornost suzdržavanja od grijeha, trajanja u Božjoj ljubavi i tako sazrijevanja u Kristu.

Zanimljiva je činjenica da većina kršćana nikada ne doživi puninu radosti, mira i blagoslova koju bi mogli posjedovati. Mnogi su zadovoljni početnim načelima

Kristove nauke i, kao "dojenčad", ne idu dalje do potpunog razvoja tih načela u žrtvi i služenju. (1. Korinćanima 3,1). Ivan je želio potaknuti umove i srca vjernika na cijenjenje i korištenje njihovih povlastica u Kristu, kako bi time rasli i razvijali se u njemu.

"Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo vidjeli svojim očima, to je bilo Ivanovo svjedočanstvo. (1. Ivanova 1,1). On i ostali apostoli vidjeli su Krista u njegovu životu i u njegovu smrti; vidjeli su ga nakon njegova uskrsnuća; znali su da su te stvari istinite. Apostoli su pretrpjeli gubitak svega u propovijedanju riječi Istine. Filipljanima 3,8

Svjedočanstvo na kojem počiva kršćanska vjera nije ljudsko, nego Božje. Čovjek nije imao svjedočanstvo o toj temi vrijedno slušanja sve dok Bog nije progovorio, najprije kroz Isusa, a potom kroz apostole. Budući da su vidjeli i poznavali Isusa, imamo njihovo sigurno svjedočanstvo i njihovo "svjedočanstvo je istinito". Ivan 21,24

Prispodoba o izgubljenom sinu

***Ključni stih: "Jer ovaj moj sin bio je mrtav i oživio; izgubljen je i pronađen. I počeli su se veseliti."
Luka 15,24***

***Odabrani stihovi:
Luka 15,11-24***

Prispodoba o izgubljenom sinu počinje ovim riječima: "Jedan čovjek imao je dva sina. Mlađi sin reče ocu: 'Oče, daj mi sada moj dio imetka prije nego što umreš.' I otac mu podijeli imetak među sinovima. Nekoliko dana kasnije ovaj mlađi sin spakira sve svoje stvari i ode u daleku zemlju te ondje rasuši sav svoj novac u razuzdanom životu. Kad mu je nestalo novca, nastade velika glad u toj zemlji i on počeo umirati od gladi." Luka 15,11-14

Ova parabola u općem smislu ilustrira Božji odnos prema čitavom čovječanstvu. Mlađi sin, primivši mnogo od svoga oca, napustio je očevu kuću i rasipno potrošio sve što je dobio, trošeći to " " u razuzdanom životu. Napustivši povlastice očeva

doma, on ilustrira sve one koji su pali u grijeh i postali "mrtvi u prijestupima i grijesima". Efežanima 2,1; Rimljanima 3,23

Nakon što je shvatio svoju pogrešnost, mlađi sin se kasnije ponizno vratio ocu. Rekao je: "Idem kući svome ocu i kažem: Oče, sagriješio sam protiv neba i tebe i više nisam dostojan da me nazoveš sinom. Uzmite me kao plaćenika. I vratio se kući ocu svome. I dok je još bio daleko, vidje ga otac njegov. I ispunjeni ljubavlju i sažaljenjem, potrča k sinu svome, zagrlj ga i poljubi." Luka 15,18-20

Buntovni sin je shvatio svoje pogreške i vratio se svome ocu, koji ga je rado prihvatio. Što se tiče oca, bio je mrtav dok je bio odsutan. Međutim, ponovno je oživio kada se dobrovoljno vratio. Kako veličanstveno nam to ilustrira širinu, duljinu, visinu i dubinu Božje ljubavi. Dajući ovu prispodobu, Isus je želio da njegovi slušatelji dobiju ilustraciju Božje dobrote i brige u njegovoj želji da povрати izgubljeni rod ljudski. Doista, svi su bili izgubljeni zbog Adamova grijeha, ali svi će imati priliku za život kroz Krista. "Jer kao što je po čovjeku došla smrt, tako je po čovjeku došlo i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što svi umiru u Adamu, , tako će svi oživjeti u Kristu." 1. Korinćanima 15,21-22

U drugoj pouci ove parabole, otac dobro predstavlja Boga Jehovu; stariji sin ilustrira vjerne sluge i proroke Izraela iz Starog zavjeta; a mlađi sin predstavlja ostatak naroda koji je bio uvelike sklon samovolji i neposlušnosti što se tiče božanskog zakona. Budući da je narod Izraela u cjelini odbacio Isusa kao svog Mesiju i razapio ga, bio je odbačen od Boga. Isus reče: "Eto, ostavljam vam kuću vašu pustoš." Matej 23,38

Poput izgubljenog sina, međutim, Izrael će se također vratiti u punu Božju naklonost. "I tako će se sav Izrael spasiti. Kao što Pismo kaže: Spasitelj će doći iz Jeruzalema i odvrnut će Izraela od bezbožnosti. I ovo je moj savez s njima: da ću im oprostiti grijeh. ... Jer je sve predaje neposlušnosti da bi se nad njima sve milosrđe iskazao. O, dubino bogatstva, i mudrosti i znanja Božjega! Kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistraživi njegovi putovi!" Rimljanima 11,26–33

Farizej i carinik

Ključni stih: "Kažem vam, ovaj je otišao kući svojoj opravdan više nego onaj: jer svatko koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponižava, bit će uzvišen."
Luka 18,14

Odabrani stih:
Luka 18:9-14

Farizeji su se smatrali vrlo religioznom klasom među Židovima. Bili su pobožni, barem izvana, i vrlo točni u pridržavanju svojih tradicija. Međutim, iznutra, kao što nam Gospodin kaže, kao skupina bili su daleko od ispravnosti. "Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri!" Isus, budući da je mogao čitati njihova srca, bio je u stanju izreći dodatnu izjavu da su poput grobova, izvana lijepo bijeli, a iznutra puni pokvarenosti. Matej 23,27

Među kršćanstvom danas postoje slične skupine – one koje su izvana moralne, vrlo pedantne, točne, savjesne, a ipak ne ugodne Gospodinu. Ponosni su na svoju pravednost i ne shvaćaju da, iako su možda prirodno manje pokvareni od drugih, nemaju čime se

hvaliti. Oni, kao i čitavo čovječanstvo, daleko su od toga da su zaista savršeni. "Nema pravednog, nema ni jednoga. ... Svi su skrenuli s puta." (Rimljanima 3,10-12). Parabola naše lekcije namijenjena je da pokaže kako Bog gleda s više suosjećanja i sažaljenja na grešniju osobu, koja je ponizna i prepoznaje svoje stanje, nego na moralno bolju osobu, koja se hvali svojom navodnom pravednošću.

Prispodoba počinje: "Dva čovjeka uzaše u hram da se mole; jedan farizej, a drugi carinik. Farizej stajaše i molio se u sebi ovako: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi, iznudživači, nepravednici, preljubnici, ili čak kao ovaj carinik. Postim dvaput tjedno, dajem desetinu od svega što imam.' (Luka 18,10–12). Samopravedni farizej očito je, u mnogim pogledima, bio dobra moralna osoba. Međutim, bio je vrlo ponosan i hvalio se svojim pravednim djelima. Također je bio vrlo brz u osuđivanju drugih, što je znakovit pokazatelj lošeg stanja srca.

Drugi čovjek u prispodobi – carinik – pripadao je nižoj klasi i općenito ga je narod prezirao. Imao je mnogo slabosti i grešnih mrlja, ali je bio svjestan svoga stanja. "Carinik, stojeći daleko, nije htio ni podići oči prema nebu, nego je udario u prsa svoja govoreći: Bože, milostiv budi meni grešniku." Luka 18,13

Svi kršćani, po svojoj povezanosti s Bogom, pokriću svojih grijeha, rođenju po Duhu i djelu preobrazbe

koje napreduje u njihovim srcima, imaju svaki razlog zahvaljivati Gospodinu. Međutim, nemaju čime se hvaliti, ili kako to kaže apostol Pavao: "Tko te razlikuje od drugoga? A što ti je to, što nisi primio? ...zašto se hvališ kao da nisi primio? 1. Korinćanima 4:7

Stoga, ako se razlika između nas i drugih priznaje kao djelo Gospodnje i njegove milosti u nama, a ne kao djelo naše, to je ispravan stav srca. Svi koji to shvaćaju mogu ispravno zahvaljivati Gospodinu što su u tom pogledu drugačiji od drugih. Samo po Bogu i njegovu Sinu, Kristu Isusu, mi smo drugačiji. "Milošću ste spašeni po vjeri; i to ne iz sebe: dar je Božji; ne iz djela, da se nitko ne bi mogao hvaliti. Jer smo njegovo djelo, stvoreni u Kristu Isusu." Efežanima 2,8-10

Isus i Petar

Ključni stih: "Treći put mu reče: Simone, sine Ivanov, ljubiš li me?" Petar je bio povrijeđen jer ga je Isus treći put upitao: 'Volis li me?' On mu reče: 'Gospodine, ti sve znaš; ti znaš da te volim.' Isus mu reče: Pasi ovce moje."
Ivan 21,17

***Odabrani stihovi:
Ivan 21,15-19***

U našem ključnom stihu uskrsnuli je Isus treći put pitao Petra voli li ga. Čuvši to pitanje treći put, sjećanje Petra sigurno se vratilo na scenu u dvorani za sud Kajfe, kada je tri puta zanijekao svoga Učitelja, čak i uz psovke. (Matej 26:69-75). Tri puta je Petar zanijekao Gospodina, a sada je Gospodin tri puta želio da on ponovno potvrdi svoju odanost. Time je Petar dobio dodatna jamstva o svom potpunom povratku u ljubav i naklonost svoga Učitelja. Ta tri pitanja postavljena Petru jedina su zabilježena spominjanja koja se vraćaju na njegovo poricanje Gospodina, čime je oslobođen bilo kakve daljnje prijekora.

U svom pitanju Petru, Gospodin je jednostavno upitao: "Volis li me?" Gospodin ga nije grdio zbog njegova tri poricanja, već je sada samo želio biti uvjeren u dubinu Petrove ljubavi i odanosti. Možda bismo mi smatrali nužnim da Petar prvo zamoli za oprost. Naučimo dobro ovu lekciju o tome kako vrlo nježno ispravljati druge, nagovještajem, a ne izravnom optužbom; pitanjem o njihovom sadašnjem stanju srca, a ne o prethodnom stanju u kojem su možda pogriješili. Isusova pitanja Petru također su služila važnoj svrsi: suprotstavljanju njegovoj sklonosti da voli i služi svom ribarskom poslu više nego služenju Kristovoj stvari.

Kada je naš Gospodin u prva dva pitanja pitao Petra "voliš li me?", upotrijebljena je grčka riječ "agapao", koja označava ljubav u njezinu najvišem obliku – nesebičnu, žrtvenu i potpuno predanu, bez obzira na okolnosti ili nagradu. Sada, u trećem pitanju, koristi se grčka riječ "phileo", koja označava obiteljsku ljubav, bratsku naklonost i prijateljstvo. Petar se time ožalošćio. Znao je da Gospodina voli bratskom ljubavlju i naklonošću, ali je shvatio da još nije dosegnuo najviši oblik ljubavi – "agapao".

Jedna od najhvalnijih osobina u Petrovom karakteru bila je njegova ustrajnost. Ako bi pogriješio, brzo bi promijenio smjer čim bi mu to bilo ukazano. Osjećao je kajanje zbog svake sjene koja je stajala između

njega i Gospodina, a koju njegovo pokajanje nije u potpunosti uklonilo. Isus je znao da je Petrov srčani stav čist. Umjesto da naglašava njegovu prošlu pogrešku, dao mu je do znanja kakav posao želi da obavlja. Zamolivši Petra da "pasi moje ovce" i "moje janjad", Isus naglašava da briga o njegovom stadu, a ne ribolov, od sada treba biti Petrov posao. (Ivan 21, 15–17). Gospodin je podsjećao Petra da ga je prethodno pozvao da bude "ribar ljudi". Znajući da mu je srce i dalje odano i revno, Isus je obnovio taj zadatak. Matej 4, 19

Da je Petar nastavio s ribolovom i zanemario Gospodnje ovce, njegova bi djela bila u suprotnosti s njegovim odgovorom. To bi bilo ljubavlju u riječi, ali ne u djelu i u istini. I mi trebamo naučiti lekciju iz ovog iskustva. U skladu sa Isusovim riječima, ostavimo za sobom svjetovne ciljeve i ambicije i srcem se posvetimo, kao što je Petar postao, služanju potrebama duhovno rođene ovce, naših braće u Kristu. 1. Petrova 4,10-11

Plemeniti Berejci

***"A Židovi berejski bili su plemenitijega duha od onih u Solunu; oni su poruku prihvatili s velikim žarom i svakoga su dana proučavali Sveto pismo da vide je li ono što je Pavao govorio istina. Kao rezultat toga, mnogi od njih su povjerovali, kao i neke ugledne grčke žene i mnogi grčki muškarci."
Djela apostolska 17,11-12***

Kako ulazimo u novu godinu, prikladno je vrijeme da se svi učenici Biblije koji traže Istinu podsjetite na važnost marljivog proučavanja Božje Riječi. Biblija je općepoznata kao najveća knjiga svih vremena. Njezino dalekosežno podrijetlo seže do samog početka čudesnog stvaranja zemlje i njezine konačne pripreme kao doma za Božje zemaljsko stvorenje. Na njezinim se stranicama nalaze nebrojeni dokazi o njezinoj važnosti i značenju za ljudsku obitelj. Stoljećima ju je bezbroj ljudi prihvaćalo kao božanski nadahnutu Riječ našeg ljubaznog Nebeskog Oca, velikog Boga svemira.

Njezina učenja i pravedni principi izdvajaju je od svih drugih knjiga i ona ostaje " " standard istine čak i u

našem današnjem svijetu. Njezina glavna tema otkupljenja i konačnog oslobođenja ljudske obitelji od pustoši grijeha i smrti može se pronaći u njezinim raznim knjigama koje su napisali mnogi autori tijekom dugih stoljeća. To naglašava božanski nadahnutu harmoniju i svrhu Biblije. Naša je pozornost time usmjerena na različita načela Istine, u kojima se svaki nadahnuti pisac usklađuje s onima koje su napisali drugi, ali u drugo vrijeme i na drugom mjestu.

Sveta Božja Riječ nazvana je samom bakljom civilizacije. Njezina moralna i etička učenja utjecala su na umove čovječanstva da žive plemenitiji život više nego ijedna druga knjiga. Ona je gotovo neiscrpan izvor nadahnjujućih i utješnih poruka. Mnogi su pronašli Bibliju izvorom utjehe u vremenima tuge. Drugi su pronašli snagu da se suoče s neizvjesnim životnim scenama, dok se neki obraćaju njezinim brojnim poukama kako bi pronašli ohrabrenje.

Posebno, Biblija je udžbenik kršćanstva. Otkriva divan plan i svrhu Nebeskog Oca u stvaranju njegove ljudske obitelji i njezina spasenja. Ova se poruka provodi do velikog i konačnog zaključka koji će kulminirati u budućoj upravi Kristovog slavnog kraljevstva moći i ovlasti nad cijelom zemljom. Ovo, Biblija kaže u Poslanici Efežanima , jest "prema

naumu vjekova", koji je Bog "skladao za Krista Isusa, Gospodina našega". Efežanima 3:11

Što se tiče divnog autora Biblije i njegove vječne svrhe, psalmist David je napisao: "Nebesa kazuju slavu Božju; nebesa objavljuju djelo ruku njegovih. Dan danu izriče riječ, noć noći prenosi znanje. Nema govora, nema riječi, glas se njihov ne čuje. Ipak, glas njihov odlazi po svoj zemlji, riječi njihove do krajeva svijeta. U nebu je Bog postavio šator za sunce. Ono je kao mladoženja koji izlazi iz svoje komore, kao junak koji se raduje da trči svoju stazu. Izlazi na jednom kraju neba i obilazi do drugog; ništa nije lišeno njegove topline. Zakon Gospodnji je savršen, okrepljuje dušu. Pravilnik Gospodnji je pouzdan, mudri čini jednostavni. Zapovijedi Gospodnje su prave, raduju srce. Naredbe Gospodnje su blistave, daju svjetlo očima. Strah Gospodnji je čist, ostaje zauvijek. Pravilnik Gospodnji je čvrst i sve je u njemu pravedno. Drago je zlato, dragocjenije od najfinijeg zlata; slađe je od meda, slađe od meda iz saća." Psalam 19:1-10

Služba vjeri

Dok se ranak Crkva uspostavljala, apostol Pavao i njegovi suputnici mnogo su putovali kako bi propovijedali Istinu kršćanskim obraćenicima. Pomažući tim novim braći u Kristu, pomagali su im

organizirati zajednice za proučavanje, služenje i zajedništvo. Božjom velikom mudrošću i providnošću, Luka, povjesničar i autor Djela apostolskih, zabilježio je mnoga od tih važnih događaja. Djela 1:1,2; Luka 1:1-4

Spoznaja Istine koju su Pavao i drugi propovijedali objavljivala je plan i svrhu Nebeskog Oca za konačno spasenje i pomirenje njegove ljudske obitelji, bolesne od grijeha i umiruće. (Efežanima 1,13; Kološanima 1,20; Titu 2,11). Duh Sveti Istine također je otvorio put malom stadu Kristovih vjernih sljedbenika da teže nebeskom pozivu i da prime položaj kao dio Kristove nevjestice. Tako smo uvjereni: "Ne bojte se, maleno stado! Jer je vašem Ocu bilo po volji dati vam kraljevstvo." Luka 12,32

Oni koji su vjerni imat će privilegiju sudjelovati sa svojim proslavljenim Gospodinom u njegovu nebeskom kraljevstvu i širiti blagoslove na sve obitelji zemaljske. (Postanak 22:16-18). Ovaj slavni aranžman također predviđa uskrsnuće svih koji su u grobovima—onih koji nesvjesno iščekuju uspostavu tog budućeg kraljevstva pod Kristovom vladavinom ". Ivan 5:28,29; Djela apostolska 24:15; 1. Korinćanima 15:25,26

Sukob na putu

Tijekom apostolovih opsežnih putovanja na širenje radosne vijesti, mnogi novi kršćanski vjernici primljeni su u zajednicu i došli su do spoznaje Istine te zajedništva s Gospodinovim narodom. Međutim, predrasude i sukobi često su nastajali i pratili Pavla i njegove suputnike kamo god su išli. Postojao je sukob između onih koji su se čvrsto držali poznatih učenja židovskog Zakona i onih koji su propovijedali nove doktrine Isusa Krista. Ta su učenja, u većini slučajeva, mnogi čuli prvi put.

Neposredno prije našeg navedenog ulomka, Pavao i Sila noću su pobjegli kako bi putovali iz Soluna u Bereju. (Djela 17,10). Kad su stigli, bili su blagoslovljeni prijemom koji su doživjeli u lokalnoj sinagogi. Bili su duboko impresionirani velikim zanimanjem i duhovnim rastom braće u njihovom proučavanju Božje Riječi te su primijetili da ih je to izdvajalo kao "plemenitije" od onih iz zajednice u Solunu.

Divna osobina

Riječ "plemenit", kako se koristi u ovom slučaju, ukazuje na hvalevrijednu kvalitetu uma i karaktera koju su braća u Kristu u Bereji pokazala kada su istraživala Sveta pisma. Očito je bila njihova želja da

doktrinu i učenja Istine učine svojim. Poboljšano čitanje ovog teksta proširuje pojam plemenitosti duha i tako je prevedeno u drugim prijevodima Biblije. Za usporedbu čitamo: "Ovi su bili plemenitijeg duha od onih u Solunu, jer su riječ prihvatili s velikim žarom, svakodnevno pretražujući Pisma da vide jesu li te stvari tako. I tako mnogi od njih povjerovali su, zajedno s brojnim uglednim grčkim ženama i muškarcima." (Djela apostolska 17,11–12). Time se naglašava želja koju su ovi braća imali, ne samo da svakodnevno pretražuju Sveto pismo, nego i da se trude ispitati ga i dokazati pažljivo i s "velikim žarom".

Svjedočanstvo Pavlovo i Petrovovo

Pavao je opomenuo braću u crkvi u Solunu: "Ispitujte sve, držite ono što je dobro." (1. Solunjanima 5,21). Pišući svom dragom bratu Timoteju, apostol ga je ohrabrio: "Trudi se da se pokažeš Bogu prihvatljiv, radnik koji se ne treba sramiti, koji ispravno raspolaže riječju istine." (2. Timoteju 2,15). Kasnije je opomenuo: "Drži se onoga što si naučio i čemu si uvjeren, jer znaš od koga si to naučio; i da od djetinjstva poznaješ sveta pisma, koja su u stanju učiniti te mudrim za spasenje po vjeri koja je u Kristu Isusu. Sve je Pismo, božanski nadahnuto, doista korisno za poučavanje, za uvjeravanje, za ispravljanje, za disciplinu koja je u pravednosti, da

čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro djelo." 2. Timoteju 3,14-17

U svom prvom poslanici apostol Petar slično je potaknuo: "Kao što je tko dobio dar, tako neka njime služi drugima kao dobar upravitelj raznolike Božje milosti. Ako tko govori, neka govori kao riječi Božje; ako tko služi, neka služi snagom koju Bog daje; da se u svemu Bog proslavi po Isusu Kristu, kojemu je slava i moć u vijeke vjekova. Amen." 1. Petrova 4,10–11

Kada se prihvati s pravim stanjem srca, opomena i ohrabrenje apostola Pavla, Petra i drugih pomogli su razviti kršćanski duh u svim Gospodnjim sljedbenicima od Pedesetnice nadalje. To uključuje njihovo pravedno upravljanje Istinom, što je važna lekcija koju svi kršćani trebaju slijediti. To je osobito istinito sada za " ", one koji žive tijekom završnih godina ovog "zloga sadašnjeg svijeta". Galaćanima 1:4

U sjećanje na ove stvari

Divne riječi Petra napisane prije gotovo dvije tisuće godina i dalje su nam blagoslov kao sljedbenicima Krista. On je objavio: "Uvijek ću vas podsjećati na te stvari – iako ih već znate i čvrsto stojite u istini kojoj ste naučeni. I sasvim je ispravno da vas nastavljam

podsjecati dokle god živim. Jer mi je naš Gospodin Isus Krist pokazao da moram uskoro napustiti ovaj zemaljski život, zato ću se truditi da se uvijek sjećate ovih stvari nakon što me više ne bude. 2. Petrova 1,12-15

Apostol je neprestano govorio riječi Istine koje je primio od našega Gospodina Isusa tijekom njegova zemaljskog poslanja. "Nismo slijedili izmišljene bajke kad smo vam objavili moć i dolazak [grčki: prisutnost] našega Gospodina Isusa Krista, nego smo bili očevici njegove slave. Jer od Boga Oca primi čast i slavu, kad mu dođe takav glas iz izvrsne slave: 'Ovo je moj ljubljani Sin, u kojem mi se svidjelo.' I taj glas, koji dođe s neba, čusmo, kad bismo s njim na svetoj gori." 2. Petrova 1,16-18

Petar je nadalje naglasio da istinu primamo po Duhu Svetom, moći i utjecaju Božjem. "Imamo čvršću sigurnost u riječ proroka. Na njihove riječi trebate obratiti posebnu pozornost, jer su poput svjetiljke koja svijetli u mračnom mjestu – dok ne svane Dan i dok Zora, Krist, ne zasvijetli u vašim srcima. Prije svega, morate shvatiti da nijedno proroštvo u Pismu nikada nije došlo od prorokova vlastitog razumijevanja ili od ljudske inicijative. Ne, ti su proroci bili nadahnuti od Duha Svetoga i govorili su od Boga." 2. Petrova 1:19-21

U svom prvom pismu Petar je jasno istaknuo činjenicu da su riječi koje je izgovorio upućene onima koji su svoje živote u potpunosti posvetili Bogu: "Da se kušnja vaše vjere, mnogo dragocjenija od prolaznog zlata, pokaže prilikom pojave [otkrivenja] Isusa Krista dostojnom hvale, časti i slave: Kojega, iako ga niste vidjeli, ljubite; u kojega, iako ga sada ne vidite, vjerujući ipak, kličete od neizrecive i puna slave radosti, primajući kraj [rezultat ili ishod] svoje vjere, spasenje svojih duša." 1. Petrova 1:7-9

Ove riječi Istine nisu bile otkrivene nikome drugome, ni starim prorocima, ni anđelima. Objasnio je: "Za koje spasenje su proroci, koji su o njemu prorokovali, marljivo istraživali i pretraživali, šaljući se na vas, da vide o kakvoj je milosti Duh Kristov, koji je bio u njima, govorio, kad je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama i o slavi koja će uslijediti." Kojima je bilo objavljeno da ne sebi, nego vama služe onima što su vam sada objavljena po onima koji su vam navijestili evanđelje Duhom Svetim poslanim s neba; na što anđeli žele gledati. Zato opasajte bedra svojega uma, budite trijezni i nadajte se do kraja milosti koja će vam se donijeti u objavi Isusa Krista. 1. Petrova

Mudrost s neba

Smatra se da je Poslanica Jakova jedna od najranijih spisa Novog zavjeta. Ona predstavlja učenja koja su prva dana Židovima koji su se obratili na kršćanstvo ubrzo nakon što je završilo zemaljsko poslanje našega Gospodina Isusa. Jakov naglašava: "Svako dobro darivanje i svaki savršen dar je odozgo i silazi od Oca svjetlosti, kod kojega nema promjenjivosti niti sjene okretanja." Jakov 1,17

Nebeski Otac je izvor svake Istine i po svom Svetom Duhu daje svom narodu razumijevanje. "Po svojoj volji rodio nas je riječju istine, da budemo svojevrсни prvi plodovi njegova stvorenja. Zato, draga braćo moja, neka svatko bude brz u slušanju, spor u govoru, spor na gnjev." Jakov 1,18-19

Što se tiče divnih odredbi Boga za njegov narod, Jakov je također ukazao na važnost toga da je Božja mudrost uvijek čista i sveta. "A mudrost odozgor je najprije čista, zatim mirna, blaga i krotka, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana i iskrena. A plod pravednosti sije se u miru onih koji siju mir." Jakovljevi 3,17-18

U prethodnim stihovima naša je pozornost usmjerena na činjenicu da nebeska mudrost djeluje

u skladu s božanskim likom. Iako je duh mudrosti koji dolazi odozgo miran, apostol nije stavio njegovu važnost ispred čistoće. Istinska mudrost je mirna samo kada je u skladu sa svetosti i čistoćom. Može biti u miru samo s onim što je sveto. Blagost potom slijedi čistoću i mirna je kada je posvećena Istinom. Nebeska mudrost tada se raduje što je "puna milosrđa"; a "dobri plodovi" razvijaju se u srcima onih koji su prosvijetljeni mudrošću s visine.

Svjetlost Istine

Prorok Izaija govori o svjetlu i njegovoj vezi sa životom i Istinom. Predstavljajući božanski naum, on piše: "Povest ću slijepe putem kojim nisu išli, stazama nepoznatim vodit ću ih. Pred njima ću tamu pretvoriti u svjetlost, a krivudave staze u ravne. Sve ću im to učiniti i neću ih napustiti." "Zbog Siona neću šutjeti, zbog Jeruzalema neću mirovati, dok ne izađe njegova pravednost kao sjaj, a njegovo spasenje kao goruća svjetiljka." Izaija 42,16; 62,1

Mnogi drugi spisi također skreću našu pozornost na poseban dar svjetla. "U tebe je izvor života; u tvojoj svjetlosti vidjet ćemo svjetlost." "Blagoslovljen je narod koji poznaje radosni glas; oni će, o Gospodine, hodati u svjetlosti lica tvoga." "Riječ Tvoja je svjetiljka za noge moje i svjetlo na stazi mojoj." "Staza pravednika je kao blistavo svjetlo, koje sve više

svijetli sve do savršenog dana." Psalam 36,9; 89,15; 119,105; Izreke 4,18

Kao vodič i duhovna perspektiva za Kristove sljedbenike, čitamo: "Nitko ne pali svjetiljku pa je ne stavlja na skriveno mjesto ili pod posudu. Naprotiv, stavlja je na svijećnjak, da svjetlost njezina bude vidljiva svima koji ulaze u kuću. Tvoje oko je kao svjetiljka koja tijelu tvojemu daje svjetlo. Kad je oko tvoje zdravo, cijelo tijelo tvoje ispunjeno je svjetlom. A kad je zlo, tijelo je tvoje ispunjeno tamom. Pazi da svjetlost za koju misliš da je imaš ne bude zapravo tama. Ako si ispunjen svjetlom, bez tamnih kutaka, tada će sav život tvoj biti blistav, kao da te reflektor ispunjava svjetlom." Luka 11,33-36

Meditiranje o Božjoj Riječi

Meditacija je znak kršćanskog karaktera onih koji nastoje hodati putem našeg ljubaznog Nebeskog Oca i koji ostaju u njegovoj Riječi. Stoljećima prije nego što je Isus rođen, psalmist je napisao: "Tvoje su zapovijedi moja radost. Tvoja su svjedočanstva pravedna zauvijek; daj mi razumijevanje da živim. Vikao sam iz sveg srca; odgovori mi, Gospodine! Čuvat ću tvoje odredbe. Vikao sam k tebi; spasi me, i čuvat ću tvoja svjedočanstva. Ustajem prije zore i vapim za pomoć; čekam tvoje riječi. Oči mi iščekuju

noćne straže da bih meditirao o tvojoj riječi." Psalam 119:143-148

Psalmist dalje kaže: "Blago čovjeku koji ne hoda u savjetu bezbožnika, niti stoji na putu grešnika, niti sjedi na stolici podsmijeha. Nego mu je zadovoljstvo u zakonu Gospodnjem; i o zakonu njegovu razmišlja dan i noć. I bit će kao stablo zasađeno uz potoke vode, koje daje plod svoj u svoje vrijeme; list mu se ne venući; i sve što god učini, uspijeva mu." Psalam 1:1-3

U svojem pismu bratima Hebrejima apostol Pavao je napisao: "Jer je riječ Božja živa i djelotvorna i oštija od svakog dvosjeklog mača, i probada dotle gdje razdvaja dušu i duha, zglobove i srž, i sposobna je suditi mislima i namjerama srca. I nema stvorenja skrivenog od Njega, nego su sve stvari gole i otvorene pred očima Onoga s kojim imamo posla. Stoga, budući da imamo velikog svećenika koji je ušao u nebesa, Isusa, Sina Božjega, držimo se čvrsto svoje vjere." Hebrejima 4,12-14

Isusovo svjedočanstvo

Isus je jasno istaknuo činjenicu da je poslan da izvrši volju i svrhu Nebeskog Oca, a ne svoju vlastitu. Njegove ponizne riječi zabilježene su u Evanđelju po Ivanu, gdje čitamo: "Ne mogu ništa učiniti sam od

sebe. Sudim onako kako mi Bog nalaže. Stoga je moj sud pravedan, jer vršim volju onoga tko me poslao, a ne svoju volju. Kad bih svjedočio sam za sebe, moje svjedočanstvo ne bi bilo valjano. Ali netko drugi također svjedoči o meni i jamčim vam da je sve što on kaže o meni istina." Ivan 5,30-32

Kad je Isus rekao: "netko drugi također svjedoči o meni", mislio je na Ivana Krstitelja. On je bio preteča Krista i pripremio je put za njegovo djelovanje. "Zapravo, poslali ste istražitelje da saslušaju Ivana Krstitelja, i svjedočanstvo njegovo o meni bilo je istinito. Naravno, ja nemam potrebe za ljudskim svjedocima, ali govorim ove stvari da biste se mogli spasiti. Ivan je bio poput goruće i sjajne svjetiljke, i na neko ste vrijeme bili oduševljeni njegovom porukom. Ali ja imam veće svjedočanstvo od Ivana – moje učenje i moji čudesi. Otac mi je dao da ove djela izvršim, i ona dokazuju da me poslao. A Otac koji me poslao sam je svjedočio o meni. ...Vi marljivo proučavate Pisma jer mislite da u njima imate život vječni. A upravo ona Pisma svjedoče o meni." Ivan 5,33-37,39

Nasljeđe berejaca

Apostol Pavao primjećuje da su članovi crkve u gradu Bereji bili plemeniti učenici Biblije, što je pozitivna lekcija koju svi Gospodnji narod treba

uvijek imati na umu. Ta braća iskreno su vjerovala u nepogrešivu Riječ Božju i naglašavala da je ona jedini istinski izvor za razumijevanje. Duboko su cijenili njezinu vrijednost i značenje kao "tako kaže Gospodin" kao konačni dokaz onoga u što su vjerovali.

Ponovno citirajući naš uvodni tekst iz drugog prijevoda, čitamo ovo o nasljeđu bratstva iz Bereje: "Ovi Židovi pak bili su boljeg raspoloženja i plemenitiji od onih u Solunu; oni su u potpunosti bili spremni i prihvatili te rado primili poruku o postizanju vječnog spasenja u kraljevstvu Božjem po Kristu, s otvorenosću uma i revnošću, svakodnevno pretražujući i ispitujući Pisma da vide jesu li te stvari tako. Mnogi od njih dakle postadoše vjernici, zajedno s ne malim brojem uglednih Grka, i žena i muškaraca." Djela 17,11-12